

necessariū fuit ad erigendam spem nostram mentesq; mortaliū cōditiōe ipsius mortali-
tatis abiectas ab imortalitatis despatione li-
berādas: q̄ vt demonstraret nob̄ q̄ti nos p̄-
deret deus: q̄tūq; diligeret? **Quid** x̄o h̄ rei
tanto isto iudicio manifestius atq; p̄clari? q̄
vt dei filius imutabiliter bonus: in se manēs
q̄d erat: et a nob̄ et p̄ nob̄ accipiens q̄d nō erat
preter sue nature detrimentū n̄m dignatus
est mire p̄ortū p̄us sine vllō malo suo merito
mala nostra p̄ferret: ac si iam credētib̄ q̄stum
nos diligeret deus: et q̄d despabam̄ iam spanti-
bus dona in nos sua sine vllis bonis meritis
nostris: imo p̄cedentibus et malis meritis nō
stris in debita largitate p̄ferret: q̄ et ea q̄ dicū-
tur merita n̄ra dona sunt eius. **U**t em̄ fides p̄
dilectionē operetur: caritas dei diffusa est i cor-
dibus nostris p̄ sp̄m̄ sc̄m̄ q̄ dat̄ est nob̄. **T**ūc
est aut̄ datus qm̄ est iesus resurrectione clarifi-
cat̄. **T**ūc em̄ eū se missurū esse p̄misit et mi-
sit: q̄ tūc sicut de illo scriptū est et ante p̄dictū
Ascēdit in altū: captiuauit captiuitatē: dedit
dona hoibus. **H**ec dona sunt merita n̄ra: qui-
bus ad summū bonū imortalitatis et beatitu-
dinis puenimus. **R**ōmendat aut̄ in q̄t apl̄s ca-
ritatē suā d̄s in nob̄is: qm̄ cū adhuc peccato-
res essemus: x̄pus p̄ nob̄ mortuus est. **M**ul-
tomagis iustificati nūc in sanguine ipsi: salui
erimus ab ira p̄ ip̄m. **A**dhuc addit et dicit. **S**i
em̄ cū inimici essemus recōciliati sum̄ deo p̄
mortem filij eius: multomagis recōciliati sal-
ui erimus in vita ipsius. **Q**uos peccatores di-
xit p̄us: hos posteriori inimicos dei. et q̄s p̄us
iustificatos in sanguine iesu x̄pi: eos posteri-
or recōciliatos p̄ mortem filij dei. **E**t q̄s p̄us sal-
uos ab ira p̄ ip̄m: eos postea saluos in vita ipsi-
us. **N**ō ergo ante istam grām quoquo mō pe-
ccatores: sed in talibus peccatis fuimus vt ini-
mici essemus dei. **S**up̄ius aut̄ quidē apostol̄
nos peccatores et inimicos dei duobus idēti-
dem noibus appellauit: vno velut mitissimo:
alio plane atrocissimo dicēs. **S**i em̄ x̄pus cum
infirmi essem̄ adhuc iuxta r̄ps p̄ imp̄is mor-
tuus est. **Q**uos infirmos eosdē imp̄ios nūcu-
cupauit. **L**eue aliquid videtur infirmitas: s̄
aliqui talis est vt impietas nomine. **N**isi tū in-
firmitas esset medicū necessariū nō haberēt:
qui est hebraice iesus: grece sother: nostra au-
tem locutione saluatoz. **Q**d verbū latina lin-
gua antea nō habebat s̄ habere poterat: sicut
potuit qm̄ voluit. **H**ec aut̄ apl̄i sn̄ia p̄cedēs vbi
ait. **A**dhuc cum infirmi essemus iuxta temp̄
p̄ imp̄is mortuus est: coheret his duabus se-
quentibus quarū in vna dixit peccatores: in

alia in inimicos dei: tanq̄ illis singulis reddide-
rit singula: p̄ctōres ad infirmos: inimicos dei
referens ad imp̄ios.

Qua ratione in sanguine ch̄risti iustificen-
tur credentes: et quō in hoc sacramento toti
trinitatis sit operatio. **Ca. XI**

Ed quid ē iustificati in sanguine ipsi
us: **Q**ue vis est sanguinis hui⁹ obse-
cro: vt in eo iustificent̄ credētes: **E**t
qd est recōciliati p̄ mortē filij eius? **I**ta ne x̄o
cū irascere nob̄ de⁹ pater: vidit mortē filij
sui p̄ nob̄is: et placat⁹ est nob̄is? **N**ūquid ḡ filij
eius vsq; adeo nob̄ iam placatus erat: vt p̄ no-
bis etiā dignaret̄ mori: pater x̄o vsq; adeo ad-
huc irascebat: vt nisi filij p̄ nob̄is moreret̄ nō
placaret̄? **E**t qd est q̄ alio loco idē ipse doctor
gentiū. **Q**uid inquit ḡ dicimus ad hec? **S**i de-
us p̄ nob̄is: q̄s cōtra nos? **Q**ui p̄prio filio nō
peccit: s̄ p̄ nob̄is omnibus tradidit illum. **Q**uō
nō etiā cū illo om̄ia nob̄ donauit? **N**ūquid nisi
iam placatus esset pater: p̄prio filio nō p̄cens
p̄ nob̄ eū traderet? **N**ōne videt̄ hec illi velut
aduersa esse sententia? **I**n illa mortē p̄ nob̄is
filius: et recōciliat̄ nob̄is pater p̄ mortē eius
In hac aut̄ tanq̄ prior nos dilexerit pater: ip̄e
p̄pter nos filio nō peccit: ip̄e p̄ nob̄is euz tradit
ad mortem. **S**ed video q̄ et antea pater dile-
xit nos: nō solū anteq̄ p̄ nob̄is filius moreret̄:
sed anteq̄ conderet mundū: ip̄o teste aposto-
lō qui dicit: **S**icut elegit nos in ip̄so ante mun-
di constitutionē. **N**ec filius patre sibi nō p̄cē-
te pro nob̄is velut inuitus est traditus: quia et
de ip̄so dictū est. **Q**ui me dilexit et tradidit se
ip̄sum pro me. **S**im̄ ḡ simul et pater et filius et
amborū spiritus pariter et cōcorditer opant̄:
tamen iustificati sumus in ch̄risti sanguine: et
recōciliati sumus deo p̄ mortem filij eius. **E**t
quō id factū sit: vt pōtero etiā hic q̄tū satisvi
debitur explicabo.

Quo merito homo traditus sit diabolice
potestati. **Ca. XII**

Gladā iusticia dei i potestatē diaboli
traditū est genus humanuz: peccato
primi hominis in om̄es vtriusq; sex⁹
cōmuniōne nascētes originaliter transeunte
et parētū primozū debito vniuersos posteros
obligante. **H**ec traditio prius in genesi signi-
ficata est: vbi cū serpenti dictū esset. **T**erram
manducabis: homini dictū est. **T**erra es et in
terrā ibis. **S**o qd dictū est: in terrā ibis: mors
corp̄is p̄nūciata est: quia nec ip̄saz fuerat ex-
perturus si p̄mansisset vt factus est rect⁹. **Q**
x̄o viuenti ait. **T**erra es: ostendit totū hoīem
in deterius cōmutatum. **T**ale ē em̄ terra es:

Gal. 5.
Rom. 5.

Job. 16.
Eph. 4.

Rom. 5.

Ibidem.

Rom. 5.

Ubi. 5.

Roma. 8.

Eph. 1.

Gal. 2.

Gen. 3.
Ibidem.

Ubi. 5.

Libet

Scn. 6. quale istud. Non pmanebit spūs meus in hominibus istis qm̄ caro sunt. Tūc ḡ demōstrauit eū et traditū cui dictū fuerat terrā mādu cabis. **Ep̄. 2.** Plus aut̄ aptius h̄ p̄dicat vbi dicit. Et vos cū essetis mortui delictis et peccatis vestris in quibus aliqui ambulastis scdm̄ seculū mundi hui⁹ fm̄ p̄ncipē p̄tatis aeris. spūs huius qui nūc opatur in filijs diffidētis: in qb⁹ et nos oēs aliqui p̄uersati sumus in desiderijs carnis nostre: faciētes volūtatis carnis et affectionū et eramus natura filij ire sic et cereri. Filij diffidētis sunt infideles: quis h̄ non est anq̄ fidelis fiat. Quocirca oēs hoies ab origine s̄ p̄ncipe sunt potestatis aeris: qui opat̄ i filijs diffidentis. Et qd̄ dixi ab origine: h̄ est qd̄ dicit apostolus natura et se fuisse et sicut ceteros: natura sc̄z vt est deprauata pctō: nō vt recta creata est ab initio. Modus aut̄ iste q̄ traditus ē hōm̄ diaboli p̄tate: nō ita debet intelligi: tāq̄ hoc deus fecerit aut fieri iusserit q̄ tm̄ p̄miserit: iuste tñ. Illo em̄ deserere peccantē: pcti auctor ilico inuasit. Nec ita sane de⁹ deseruit cretura suā vt nō se illi exhiberet deū creatorem et viuificantē: et inter penalia mala etiam bona malis multa p̄stantē. Nō em̄ p̄tinuit in ira sua miserationes suas: nec hoies a lege sue p̄tatis amisit: qm̄ in diaboli p̄tate esse p̄miserit: qz nec ip̄e diabolus a p̄tate oipotētis alienus est: sic neq̄ a bonitate. Naz et maligni angeli vñ malicij q̄ s̄sisterēt vita: nisi p̄ eū q̄ viuificat oia: Si ḡ p̄missio peccatorū p̄ iram dei iustā hoies subdidit diabolo: p̄fecto remissio peccatorū p̄ recōciliatiōem dei benignam creuit hominem a diabolo

Ps. 76

De cōsilio dei quo ei placuit vt p̄tās diaboli nō potētia: sed iusticia vinceret. **Ca. XIII**
n On aut̄ diabolus potentia dei sed iusticia sup̄andus fuit. Nā qd̄ oipotente potentius. Aut cui⁹ creature potestas: p̄tati creatoris p̄pari pōt. Sed cū diabolus vicio p̄uersitatis sue factus sit amator potentie et desertor oppugnato: qz iusticie: sic enim et homines eum tantomagis imitantur q̄tomagis neglecta vel etiam perosa iusticia potētie student: eiusq̄ vel adeptione letantur vel inflammantur cupiditate: placuit deo: vt p̄pter eruēdū homines de diaboli potestate nō potentia diabolus sed iusticia vinceretur: atq̄ ita et homines imitantes xpm̄: iusticia q̄rerent diabolū vincere nō potentia. Nō qz potentia quasi mali aliquid fugienda sit: sed ordo seruandus est quo p̄rior est iusticia. Nā quanta potentia potest esse mortalium. Reaneant ergo mortales iusticiam: potentia im-

mortalibus debetur. **Qui comparata quantalibet eorum hominum qui potentes vocantur in terra: ridicula infirmitas inuenitur: et ibi foditur peccatori fouea: vbi videntur mali plurimū posse. Tanta autem iustus et dicit Beatus hō quem tu erudicris dñe: et de lege tua docueris eum. Ut mitiges ei a dieb⁹ malignis: dōec fodiat peccatori fouea. Quomā non repellet dñs plebez suam: et hereditatē suam non derelinquet. Quoadusq̄ iusticia cōuertatur in iudicium: et qui habēt eā oēs recto sunt corde. Hoc ḡ tempe quo differēt potētia populi dei: non repellet dñs plebem suā et hereditatem suam non derelinquet: quantalibet acerba et indigna ipsa humilis atq̄ infirma patiat̄: quoadusq̄ iusticia quā nunc habet infirmitas piorum: conuertat̄ in iudiciū hoc est iudicandi accipiat potestatem. Qd̄ iustis in fine seruatur: cum precedentem iusticiam ordine suo fuerit potentia subsecuta: potentia quippe adiuncta iusticie: vel iusticia accedente potentie: iudiciaria potētate facit p̄tinet aut̄ iusticia ad voluntatē bonā. Cū dictū est ab angelis nato christo: Gloria i excelsis deo: et in terra pax hoibus bone voluntatis. Potentia vero sequi debet iusticiā: non p̄eire. Ideo et in rebus sc̄dis ponit̄. i. p̄sp̄eris. Secunde aut̄ a sequēdo sunt dicte. Cum em̄ beatum faciant: sicut sup̄ius disputauimus: duc res bene velle: et posse q̄ velis: nō debet esse illa p̄uersitas: que in eadez disputatiōe notata est vt ex duabus rebus que faciunt beatum posse quod velit homo eligat. et velle q̄ oportet: negligat. cum prius debeat habere voluntatem bonam: magnā vero postea potētate. Bona porro voluntas purganda est a vitijs a quibus si vincit homo: ad hoc vincitur vt male velit: et bona iam voluntas eius quō erit? Oportendū est itaq̄ vt potestas nūc detur: sed cōtra vicia: p̄pter que vincēda potentes nolunt esse hoies: et volunt p̄pter vincendos homines. Ut quid hoc: nisi vt vere victi falso vincant: ne sint veritate sed opinione victores: velit homo prudens esse: velit fortis velit tempans: velit iust⁹ atq̄ vt hec veracit̄ possit: potētia plane optet atq̄ appetat vt potens sit in seip̄o: et in iro mō aduersus se ip̄m p̄ seip̄o. Meta vero que bene vult: et tñ nō potest: sicut ē immortalitas: et vera ac plena felicitas desiderare non cesset et patienter expectet.**

De omnium debito per nihil debentem christo soluto.

Capitulum XIII.

Ps. 93

Ubi. 5.

Ubi. 5.

Luc. 2.